

„Oče in mati sta mi rekla, naj grem za teboj, da vidim, kam vsaki dan po južini tako naglo iz doma greš,“ reče Franek.

„Oj, kako me to žali!“ reče Jovanka, „hotela sem na skrivnem dobro storiti ubogej ženi, a zdaj ste me vže zasledili. Pojdi domov, Franek, ter reci očetu in materi, da se kmalu vrnem in jima vse povem, kam da zahajam.“

Za uro kasneje pride Jovanka domov ter pripoveduje starišem to-le: „Bolna ženica, katerej strežem, vdova je in velika sirota. Bila je pred nekaj leti naša dekla in je mene otroka péstovala ter me zelo ljubila. Mož jej je umrl in zdaj nima nikogar, ki bi jej kaj postregel in pospravil po hiši. Jaz sem čula o njenem uboštvu in sem hodila nekaj dni k njej, da sem jej posteljo prestlala in jej malo postregla. Danes jej je vže nekoliko bolje ter upam, da kmalu ozdravi. Prosim vas torej, stariši ljubi, oprostite mi, če vam sem s tem nepotrebnih skrbi delala in dovolite mi, da jej še toliko časa strežem, da ozdravi.“

Oče in mati zelo vesela tako lepega dejanja svoje hčerke, objameta jo in dovolita, da sme tudi zanaprej še vsaki dan ubožnej bolnici postreči in tudi nekoliko boljše hrane prinesti. Oj to je bilo veselje za Jovanko! Bolnica je kmalu ozdravela ter se Jovanki in njenim starišem prav lepo zahvalila na vsem, kar so jej dobrega storili, proseč jim blagoslova iz nebes.

P. G.

Basni.

(Iz češkega preložil Janko Barle.)

1. Miška in žaba.

Miška je prosila žabo, naj bi jej pomagala preko reke. Žaba je privezala prednji miškini nogi z laneno nitjo k stegnu svoje desne noge. Ko ste priplavali na sredo reke, spustila se je žaba v globočino in se potopila, hoteč tudi miško s seboj potegniti. Miška se je branila in se ni dala potopiti. V tem, ko ste se miška in žaba po vodi vlekli in suvale, ugledal ju je mimo leteči jastreb, spustil se bliskoma doli, zgrabil s svojimi kremplji potapljačo se miško in jo odnesel s privesano žabo vred v visočino.

Tako pogine večkrat óni, ki je drugemu dosodil smrt.

2. Smokva in ptice.

Visoka smokva je branila s svojimi košatimi vejami mnogo ptic solnčne vročine in jih hranila s svojim sladkim ovočjem. Treščilo je v smokvo, spalilo jej listje in uničilo sadje. Ptice so precej odletele in se niso nikdar več povrnila k suhim vejam.

Kogar sreča zapustí, zapusté ga tudi prijatelji.

